

9

שופר עשה כו'. עין גמ"א שהבא מ"ם בנ"ל
 ב"ת דעשה דרבים א"ל בענינה והאריך דלון
 וזה מהא דר"א שסדר עבדו כו' גטיעין (גמ' והסת' לו
 בענינה. דה"ל דדיו לה משום שהסדר לה אחרת
 אלא בתנא כמ"ס הר"ן בשם הרשב"א: ומהם דל' ה
 יקראוהו כמ"ס על זו בזמנא ז'. עוד האריך לדמות דל'
 אולי חומר דבתנא האריך בכל זה דלגמ"ס אין רליהם
 יסמנו דס' למכשרי מלוא דוחין ל"ס וא"כ דלי דל'
 בענינה: (מצפה)
 שופר עשה. שבת קלב ע"ב. ור"ש קלב ע"א. סוכה מז'
 טיטול. ברבות דף ל ע"א. פסחים נט ע"א דף'
 עשה. חולין פד ע"א. זבחים עז ע"ב ע"א
 גשה: (מאר')
 שופר עשה ולת'. ג"כ ע"י גמ"א כ"י תמ"ו מ"ס
 (מכש')

[illegible]

אין עשה דוחה. עי' מנ"א סימן תמ"ו ס"ק ב' (גליון מה)
השתא דרבנן אמרת לא. ג"ל ה"פ השתא דרבנן עליה
ורביה ע"י כהנא. דחילי אינן אלף שעות דרבנן
דלדוריתא מצטיין וקטף רשע למה יז דמיין אינן מעבירין
אל המסוס דלדוריתא וכן דלדמ' דמסומין דלדוריתא וכן מנ
הגל דקסתא דמי מרז ותינאי (ע"פ כנ"מ ופל ע"ג גלו) '
דלדוריתא לא כל שכן...
השתא דרבנן. שבת דף סו. עירובין לה. תרבות ט'
יבצה לו ע"ב:
(מאי)

משנה אין מדברין זכרון כו' ע"ה הגר"פ ותו"ט. וכן בגמרא מפרש להו כסדרן: (רש"י)

דף לב ע"ב גמרא זכרון זכור ויזכר. בירוש' זכרון בנות אותם זכר ומובח מזה דס"ל לירוש' דגם זכרון דפורעניות דקב"ם לן מדברין הוא עד הבבלי חבא: (יפה עינים)

ובתיב ה' שבתות יגן עליהם. ע"ט. ומדבריו נראה דסבור שזו סיפא דקרא לדליל ובאמת הוא תחלת פסוק ופסקין וק"ק"ט שגו אומרים אותו בסדר שפירות ופסקין וק"ק"ט חב"ד. וכן נראה דהיינו דלא משנה את המילה

דש"י ד"ה השתא ב'ו' איסור תחומין וקדוק הגלגל
למגדור אטו דאדרימית אימא לא. הסקס הט"ז
פקוט הגל איכא מלאכה דאדרימית בדרמית פערציון (ז)
ה'זל דרש"י ס"ל ב"מ"ש ב"ח"ר (ק דף עז) גסס (ז)
בסא ליכא אלה איסורא דרננן דהא מפקח לעזין הדבר
הגל במאכל"ל הוא. ולפ"י סוגיא דעירובין אולא למ"ד מ'
סמיך:
דף לג ע"א גמרא משום שבות. בריצה לב ע"ב. ע'
קד ענין שם שו ע"א: (מאן)

במקום הנ"ל, ענין ה' אלהים יתברך, כי מביא קרוא שאתרו הד' צבאות יגן עליהם מדנצרכו להגנה מכלל הדואו לרעה: (רש"י)

כיון דאתו רבים מילה. תענית דף ט ע"א: (מכילתא נתיב)

זמרו שערם. ה"ל בירושלמי: (יפה פנים)

זמרו אלהים זמרו. בידר איתא ג"ל הפלוגתא ואיפא אתמר שם ר"ל בני ב' ובדברתן פליגי. [היינו עפ פסוק ב' מידל ב' אחרון]. כי לזמרי פליגי ופשיט מן מה דתני ושוין במלך אלהים ה"א ב' ובדברתן פליגי ו' דמ"ס שם חצי הפלוגתא

משום שבות מגלגל כ"י. ג' ה"ר"ף הו"ש א"פ א"ב
 רביה לגירסתם מביצה (לא) במשנת ולא אכפלא
 בפרש"י. ולפשוט כ"ב"ב לחלק בין מגל למגלא אין
 משום שבות מגלגל. חולקין דף ע"ז רש"י דיה' ()
 (פא"י)

השתא משום שבות אמרת לא ל"ת מיבעיא זו אצ
 קתני. ו"ת דיעבד א"ס עבר ומחלו דנכדך שפוט משום
 מותר לתקוע בו כדליתא שנה (דף מג.) טעל מוכר לו
 שנים ש"ס שנה ומחלו מתקומו ע"ש ב"בנו' ובמ"ס ד"ל

בכבאן דהאל לעיל אית' שם פלגת' אי נחשב אלה' למלכות
 וי' לר' יהודה דלא נחשב למלכות ור' יוסי פ"ל דחיל אדך
 אפסר דב' לגרמי' פלגי דא"כ לר' יהודה נחשב אלה' למלכות
 ואי' לא נחשב ותחילוי' שבתו וי"ב תירוס' צ"ל בכבאן
 וא"ש יוסי' לא נחשב ותחילוי' שבתו וי"ב תירוס' (יפה עינים)
 אימא משלים. וכ"ה ביר' צרך להשלים בתורה: (יפה עינים)
 אלא מלכות תלת דהווין כו' ויהי בישורון מלך.
 עמש"כ בהשמטה בסוף שמות רבה במ"ה דבר נכון בזה
 בס"ד: (רש"ש)

(ג'): "תד"ה ונפתח משא"ל אלס חסכו דנדר שהוא משו
 גם דרענד אסור לתקוע בו ועין כה"ג ב"רן פ'
 מאורסה ונשנה (דף י.) ברא"י ונשנ"ע אר"ס (סימן א'
 (מרו)
 ל"ת מבע"י. בור' כינו מתנ"י בשבות ובל"ת ופי' הקע"ו
 היינו ל"ת משמך רשבות ורבנן מותר ופולני החתולמים
 גם פי' הפ"ם אין מוכן ע"ש ונ"ל דל"ס בל"ת בל"ת ובשבות
 המתני' דרצ"ד לבחוב תחלה בל"ת ואח"כ בשבות דהוי'
 אף זו:
 (יפה)

ו' יהודה אומר אינה מלכות. ה"ב בירד' פלוגת' דר' יהודה ג'
וסי' ועמשל':
משום דברק עם הדרת מלך. לנ' הקע' בירד' חיל' איח' כן
שם ומקשת ע"ז איח' בחלל נמי כי ויעי' פלא' שם ועוד איח' כי
שם טעמי אחריני ריכיל' בשם אלכסנדרי מקרא למלפני משמש
יצא כ"ו או אהרן בר פפא קטור' ויעודי משום דמעות החיים
בחסמו' ר' החליף אסרייא משום וים תרועתו ועדמותו ויהא ענין
דמאי' בפי' אהרן בר פפא לענין מקום התקעה והוא לענין זמן
התקעה שהוא בעת הקרבת הקרבנות:
(ספ' עטים)

הא נשים מעכבין. (שם ג') תדיה ימיתו:
אין מעכבין בו ישיש. ברכות ד' ע"א דיה ימים. שבת
 דיה התינו. ועיש סב ע"א כל מיע שהוה. ועיין שם ק
 דיה שהיו חממה. עירובין צו ע"א דיה ימים. ועיין ש
 דיה וסתם סיפרא. חגיגה טז ע"ב דיה לעשות נחר
 תענית ד' ע"א דיה בשפורות. סוכה ג' ע"א דיה
 ההוא. ועיש לא ע"א דיה ורי"א. לעיל ח ע"ב. פסחים ס
 גיטין מ ע"א דיה בשבורי הניח. ועיש ק"ז מה ע"א ד'
 המעט לא ע"א ע"א דיה. חולין מ ע"ב דיה גלות. ו

כיון דברוב ענין ב'ו' וירדן. ויבא בו ע"א. תיש דף ע"א
פסחים דף ע"א. תיש דף טס ע"ב:
מקריבין למצות. תיש דילמא דעל הכוב לא ב'ו' ע"א
עדן כדעא ר"ש וסו' לעיל י"א ע"ב ומכ"ס כסחא כדעא ר"ש
לא יתכן לתקוע מספר ששחרית במקום ב"ד ע"כ כ"כ דר"ל
ד"ה לתקוע בין ששחרית למקום מזד שפעת חלום ממונה
קריאת הלל לא להמחין דע חוץ פסחא מוספין ומי' הש"ס
הנ"ל יסגרו שמחמשים למלחמה. כיון שחמשים שפעת
על סדר הפסחא וע"כ הורינו על הסדר שחמשים שפעת
שחרית ולא חמשה דעל הכוב לא ימסרו פסחים כל כך
הערה

קִרְשָׁן לֹא צִוָּה לְהַלְכוֹת קִרְשָׁן עַל הַיָּדָיו
עַיִן בְּרֹאשׁוֹ. עֵרֶכּוֹ בַּיָּד אֵין מַעֲכֹבֵן. וּבְחֹמֵי (ל)
פְּסָחִים עַיִן דְּרִיה לְחֻלְקִי:
הָא רַ"י. (חֲגִיגָה י"ז ב') תְּדִיחָה לַעֲשׂוֹת:
דְּבָרֵי דְרַ"י. (עֵירוּבִין צ"ז ב') תְּדִיחָה וּסְתָם:
דְּבָרֵי ר' יְהוּדָה. בְּתָם וִיקָרַף פֶּ"ב לוֹתָא דְּבָרֵי ר' (יפד)
נִשְׁיָם וּסְמוּכֹת רְשׁוּת. נִ"צ ע"י מַגְלָה הֵל' נִשְׁמִיּוֹת כֹּפֶּ
קִ"מ ס"ק ח' וְעו' נִ"צ מִהַדְרָק מִלֵּק אֹהֵ"ם כֹּפֶּ
(מִתְרִי)

מוקט במוספים כ"ל דלילו להירושלמי ט"ז חס' ז"ט מ"ט
דוקא בתי פסלות יתמרו במוספיהו און עסקון וכל תחילת
ולפ"ט א"ש הכל במוס' :
רש"י ר"ה בשרה גזר"מ שנו. שש שעות לקי חתולת
שהיה. לבנות חבב שלא כחלכב דהא פסקינו
בברכות (כו) כר"י דעד ד' שעות ועי' בשו"ע ר"ס פ"ט
(רש"י)
משנה אבל אם רצה ליתן לחובו מים. עי' רש"י במעלה
דף י"א במתני ד"ה וחיביון (עין מהר"א)

ואין מעבכין התינוקות מלתקוע בשמח. בירושלם
ביום וכו' שרביא תתוס' כאן ר"ה תנ"ה ובלב אורה ד'
ואבטל':

הא לבתלהל: (עשר ב' ב' תר"ה א'):
רש"י ר"ה הא נשים מעבכין דפטרות לגמרי
שהמ"ג הוא וכי תקני איבא בל תוס'.

נעירושין (דף ר') הקשו ע"ז ספרט"ז נא פטור
מנשיאות (דף ר') הריה לית לי גמי טעמיה
ושמעין ליה בפ"ק דקדוה דהילני המלכה היתה יושבת

[illegible]